Τοῦ Ἀρχιμ. Βαρλαὰμ Μετεωρίτου

Ἄχ!!! ψυχή μου...
Δὲν ἔχω ὕπνο ἀπόψε... ζωντανὲς αἰσθήσεις ξεπροβάλλουν μπρός μου, καλυμμένες ὅλες τους μές...

τὸ σκοτάδι... καὶ ἐκεῖ ποῦ βρίσκομαι μὲς στὴν ἀπραξία τοῦ ὕπνου μου... μέσα στὴν ἀδράνεια τοῦ σκοταδιοῦ μου... τί μοῦ ζητᾷς; Μοῦ ζητᾷς φῶς!!! ἄπλετο φῶς!!! Σὰν τοῦ ἡλίου τὸ φῶς... καὶ ὅλα αὐτὰ ἐνῷ ἔχουμε μεσάνυχτα... ἐνῷ ἔχουμε βαθὺ σκοτάδι!!!
Ἄχ!!! ψυχή μου... καὶ ἐσὺ φοβᾶσαι!
Κοιτάζω γύρω μας, τί νὰ δῶ!!!
Ἕνα πέπλο ἀβεβαιότητας ὑπάρχει...
Κανεὶς δὲν γνωρίζει τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα...
Καὶ οἱ ἄνθρωποι, χμμμ!!! ζοῦν χωρὶς σκοπό... χωρὶς προορισμό!
Καὶ τί πετύχαμε; Δημιουργήσαμε μιὰ κοινωνία ἀτομιστική... μιὰ κοινωνία ἐγωκεντρική!
Οἱ λέξεις: ἀγάπη, σεβασμός, ἀλληλεγγύη, φαντάζουν ἄγνωστες, λὲς καὶ δὲν ὑπάρχουν στὸ λεξικό μας, λὲς καὶ δὲν μᾶς τὶς δίδαξε ἡ ἴδια ἡ ζωή...
Στρέφω τὸ βλέμμα μου τριγύρω, νὰ δῶ τί ἔχει ἀντικαταστήσει τὶς παραπάνω λέξεις... καὶ τί διαπιστώνουν τὰ μάτια μου; Παντοῦ νὰ ἐπικρατῇ τὸ συμφέρον... παντοῦ νὰ ἐπικρατῇ τὸ ρουσφέτι... καὶ τὸ πιὸ σπουδαῖο, χωρὶς αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ βῆμα κανείς!!!
Ἴσως συνηθίσαμε στὴν εὔκολη ζωή... στὸ εὔκολο κέρδος!
Θέλουμε νὰ καθόμαστε καὶ νὰ ἀπολαμβάνουμε...
Ξέρετε τί πετύχαμε;
Δημιουργήσαμε μιὰ κοινωνία κηφήνων, παρασίτων ποὺ ἀπομυζοῦν τὸ αἷμα τῶν ὑπολοίπων... Καὶ ὅλα αὐτά, χμμμ! στὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων καὶ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ!!!
Νὰ τὸ ποῦμε ἀλλιῶς;Ὅλα αὐτὰ φέρουν τὴν ἐτικέτα νέα ἐποχή, νέα τάξη πραγμάτων!!!
Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι, δημιουργήσαμε μιὰ νέα αὐτοκρατορία τῶν ὀλίγων... τῶν ἰσχυρῶν... ποὺ ἐπιβάλλονται καὶ ἐπιβάλλουν τὰ παράνομα συμφέροντά τους στοὺς μικροὺς καὶ ἀδυνάτους μὲ τὸ περίστροφο στὸν κρόταφο!!!
Καὶ νὰ μὴν ξεχνιέμαστε, ὅλα αὐτὰ ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας...

Ζοῦμε σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας εἶναι ἀβέβαιο καὶ σκοτεινό... τὰ προβλήματα αὐξάνουν καθημερινά... ἡ ἀνεργία, ἡ μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος, τὰ ναρκωτικά, ἡ τρομοκρατία, τὰ ἐγκλήματα, δυστυχῶς, πολλαπλασιάζονται συνεχῶς!!!
Μάταια στρέφουμε τὰ βλέμματά μας σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση, διότι οἱ πάντες μᾶς ἀπογοήτευσαν οἰκτρά... μᾶς ἔχουν κόψει τὰ φτερά τῆς ψυχῆς...
Καὶ τί κάνουμε; Περιμένουμε νὰ λάμψῃ ἕνα φῶς μέσα στὸ τοῦνελ... μέσα στὸ σκοτεινὸ τοῦνελ ποὺ διερχόμαστε...
Καὶ ἡ ἀπάντηση ἔρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανό... ἔρχεται ἀπὸ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ...
Ὅπως ὑπάρχῃ ὁ φυσικὸς ἥλιος ποὺ διαλύει τὸ ὑλικὸ σκότος καὶ φωτίζει ὁλόκληρό το σύμπαν, ἔτσι ἀκριβῶς ὑπάρχει καὶ ἕνας ἄλλος ἥλιος, ἕνας πνευματικὸς ἥλιος, ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος διαλύει τὸ σκοτάδι τὸ πνευματικὸ ποὺ ὑπάρχει στὸν κόσμο...
Αὐτὸς ὁ ἥλιος ἀνέτειλε ἐδῶ καὶ δύο χιλιάδες χρόνια καὶ σκόρπισε τὸ σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρείας καὶ τῆς ἄγνοιας καὶ ἔλαμψε τὸ φῶς τῆς ἀλήθειας στὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώ πων...
Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἀπέρριψαν τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ... τὸν ἀγνόησαν... τὸν περιφρόνησαν... τὸν διέβαλαν... τὸν πολέμησαν... τόν, τόν, τόν...
Προτίμησαν νὰ ζήσουν καὶ νὰ πορευθοῦν μέσα στὸ σκοτεινὸ τοῦνελ τῆς δικῆς τους ζωῆς... δὲν θέλησαν τὸ φῶς, δὲν ἄντεξαν τὴν ἀλήθεια... καὶ ἀντὶ τῆς ἀλήθειας, προτίμησαν τὸ ψεῦδος μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὁδηγοῦνται στὸ θάνατο, στὴν ἀπώ λεια...
Πόσοι καὶ πόσοι, τούτη τὴν ὥρα, πλανῶνται μέσα στὸ «τοῦνελ τοῦ θανάτου»!
Μάταια προσπαθοῦν νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο ποὺ τοὺς ὁδήγησε ἡ ἁμαρτία καὶ ἡ ἀποστασία ἀπὸ τὸ Θεό...
Ὑπάρχουν, ὅμως, καὶ ἐκεινοι ποὺ δέχθηκαν τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀνέτειλε ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης στὶς καρδιές τους... αὐτοὶ ἔχουν βγῆ ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ τοῦνελ καὶ τώ ρα ζοῦν στὸ φῶς, στὴν ἀλήθεια... ἀπολαμβάνουν τὴ χαρά, τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἐλπίδα ποὺ τοὺς προσφέρει ὁ Χριστός!
Ὑπάρχει, φίλοι μου, φῶς στὸ τοῦνελ ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ στὸ Χριστό, ἀρκεῖ νὰ πιστέψουμε... ἀρκεῖ νὰ πάρουμε τὴν ἀπόφαση νὰ τὸν γνωρίσουμε... νὰ τὸν πλησιάσουμε... ἀρκεῖ νὰ θελήσουμε νὰ μετανοήσουμε... νὰ ἀλλάξουμε ζωὴ καὶ πορεία, καὶ τότε τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ θὰ λάμψῃ στὶς καρδιές μας, θὰ διαλύσῃ τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας...
Στὸ χέρι μας εἶναι, ἂς τὸ τολμήσουμε!!!